

سازمان اسلامی ایران
سازمان اسلامی

دوره پنجم - سال چهارم

۱۳۷۸ - ۱۳۷۹

تاریخ چاپ ۱۳۷۸/۳/۱۲

۱۵۳۸	شماره ترتیب چاپ
	شماره چاپ سابقه
۴۶۱	شماره دفتر ثبت

طرح

طرح اصلاح قانون مطبوعات

کمیسیونهای ارجاعی

مشترک ارشاد و هنر اسلامی و امور قضائی و حقوقی

اداره کل قوانین

بسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

با توجه به گستردگی پوشش و تعدد مطبوعات و لزوم شفافیت بخشیدن به قانون مطبوعات و تسهیل امور برای ارباب جراند و مسؤولین و مقامات ذیربسط و همچنین ضرورت رفع موارد متعدد ابهام که در قانون مطبوعات است، طرح اصلاح قانون مطبوعات ذیلاً تقدیم می‌گردد:

کامران - زمانی - ابوترابی - هادیزاده - اخوان بیطرف - کرامتو - نجف‌نژاد
عبدالی - میرخلیلی - باقرزاده - باقری - محبی - فیاض‌بخش - ایرانی
موسوی خدابنده - وحید دستجردی - حسینی رامیان - داودی - رحمانی -
منیره‌نوبخت - درویش‌زاده - زادسر.

طرح اصلاح قانون مطبوعات

ماده ۱ - تبصره ذیل ماده (۱) به تبصره (۱) تبدیل شده و تبصره زیر به عنوان تبصره (۲) به آن اضافه می‌گردد:

تبصره ۲ - نشریه‌ای که مشمول این ماده نبوده و یا بدون اخذ مجوز از هیأت نظارت بر مطبوعات منتشر گردد و یا سایر مواد این قانون را رعایت نکند، از مشمول قانون مطبوعات خارج بوده و تابع قوانین عمومی است.

ماده ۲ - سه تبصره ذیل به ماده (۵) الحاق می‌گردد:

تبصره ۱ - افشای منابع خبری در صورت عدم تعامل آنان یا مدیر مسؤول نشریه الزامی نیست مگر در مورد رسیدگی به جرم مطبوعاتی ناشی از همان مطلب، به دستور دادگاه.

تبصره ۲ - متخلص از مواد (۴) و (۵) به شرط داشتن شاکی خصوصی به حکم دادگاه به انقضای خدمت موقت محکوم خواهد شد.

تبصره ۳ - مطالب اختصاصی نشریات، اگر به نام پدیدآورنده اثر (با نام اصلی یا مستعار) منتشر شود به نام او و در غیر اینصورت به نام نشریه مشمول قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان می‌باشد.

ماده ۳ - ماده (۸) به ترتیب ذیل اصلاح می‌گردد:

ماده ۸ - انتشار نشریه به مسؤولیت اشخاص حقیقی و حقوقی با سرماهه ایرانی برای اشخاصی که به تشخیص هیأت نظارت توافقی مالی لازم جهت اداره نشریه حداقل به مدت سه ماه را دارا باشند با اخذ پروانه از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی آزاد است. در صورت محرز شدن مراتب استفاده نشریه از کمکهای مستقیم و یا غیرمستقیم مادی خارجی براساس تشخیص دادگاه صالح نشریه تعطیل می‌شود.

ماده ۴ - در ماده (۹) اصلاحات ذیل به عمل می‌آید:

الف - صدر ماده (۹) به شرح زیر اصلاح می‌شود:

کلمه "صاحب" از متن ماده حذف گردد.

ب - بند ذیل به عنوان (۶) به ماده (۹) اضافه می‌شود:

۶- پایبندی و التزام عملی به قانون اساسی.

ج - به انتهای تبصره (۵) بعد از انتشار نشریه غبارت "هرگونه فعالیت مطبوعاتی" اضافه شود.

ماده ۵- تبصره ذیل به عنوان تبصره (۶) به ماده (۹) الحق می‌گردد:

تبصره ۶- اعضاء گروههای ضدانقلاب و یا گروههای فاقد مجوز قانونی، محکومان دادگاههای انقلاب و کسانی که علیه نظام جمهوری اسلامی فعالیت و تبلیغ می‌کنند حق هیچ‌گونه فعالیت مطبوعاتی و قبول سمت در نشریات را ندارند.

ماده ۶- ماده (۹) مکرر و دو بند ذیل الحق و شماره مواد به ترتیب تغییر می‌یابد:

ماده ۹ مکرر - اشخاص حقوقی متلاطه امتیاز باید دارای شرایط ذیل باشند:

۱- مراحل قانونی ثبت شخصیت حقوقی طی شده و در اساسنامه یا قانون تشکیل خود مجاز به انتشار نشریه باشد.

۲- زمینه فعالیت نشریه مرتبط با زمینه فعالیت شخص حقوقی بوده و محدوده جغرافیائی انتشار آن همان محدوده جغرافیائی شخصیت حقوقی باشد.

ماده ۷- در ماده (۱۰) به ترکیب هیأت، موارد ذیل اضافه می‌گردد:

و - رئیس سازمان تبلیغات اسلامی یا نماینده تمام اختیار وی.

ز - یکی از اساتید حوزه علمیه به انتخاب شورای مدیریت حوزه علمیه فم.

ماده ۸- ماده (۱۲) به صورت ذیل اصلاح شده و سه تبصره به آن الحق می‌گردد:

ماده ۱۲ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است موارد تخلف نشریات و مراکز نشر چاپ و توزیع و فروش آنها را رأساً یا به درخواست هر یک از اعضاء هیأت نظارت موردن بررسی قرار داده و در صورت لزوم رأساً یا از طریق هیأت نظارت مراتب را جهت پیگرد قانونی به دادگاه صالحه تقدیم دارد.

تبصره ۱ - در مورد تخلفات موضوع ماده (۶)، (۲۴) تا (۲۹) و (۳۲)، نشریه توسط هیأت نظارت توقیف ضمن ارجاع پرونده به دادگاه صالحه لغو پروانه آن تقاضا خواهد شد.

تبصره ۲ - رسیدگی به تخلفات و جرائم موضوع ماده (۲۴) و (۲۵) و بندهای (۵) و (۶) ماده (۶) در صلاحیت دادگاههای انقلاب است که با حضور هیأت منصفه انجام خواهد شد. دیگر تخلفات موضوع این قانون تنها در دادگاههای عمومی با حضور هیأت منصفه رسیدگی خواهد شد.

تبصره ۳ - رسیدگی به تخلفات موضوع بند (ه) ماده (۷) در صلاحیت محاکم عمومی خواهد بود.

ماده ۹ - مواد ذیل به قانون مطبوعات الحق می‌گردد:

فصل هفتم - هیأت منصفه:

ماده ۳۵ - انتخاب هیأت منصفه به طریق ذیل خواهد بود:
هر دو سال یک بار در مهر ماه جهت تعیین اعضاء هیأت منصفه در تهران به دعوت وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، و با حضور رئیس دادگستری استان، رئیس شورای شهر، رئیس سازمان تبلیغات و نماینده شورای سیاست‌گذاری ائمه جمعه سراسر کشور و در

مراکز استان به دعوت مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان و با حضور رئیس دادگستری استان، رئیس شورای شهر مرکز استان، رئیس سازمان تبلیغات و امام جمعه مرکز استان تشکیل می شود.

هیأت مذکور در مجموع سیزده نفر از افراد مورد اعتماد عمومی را از بین گروههای مختلف اجتماعی (روحانیون، استاد دانشگاه، پژوهشگران، مهندسان، نویسندهای و روزنامه نگاران، وکلای دادگستری، دبیران و آموزگاران، اصناف، کارمندان، کارگران، کشاورزان، هنرمندان و بسیجیان) به عنوان اعضاء هیأت منصفه انتخاب می کند.

تبصره - چنانچه مفاد موضوع ماده (۳۵) در مهلت مقرر انجام نشد، رئیس کل دادگستری تهران در تهران و رئیس کل دادگستری استان در استانها مکلف می باشند نسبت به دعوت از افراد یاد شده و انتخاب هیأت منصفه اقدام نماید.

ماده -۳۶- اعضاء هیأت منصفه باید دارای شرایط زیر باشند:

۱- داشتن حداقل ۳۰ سال سن.

۲- نداشتن سابقه محکومیت کیفری که موجب سلب حقوق اجتماعی باشد.

۳- اشتهرار به امانت، صداقت و حسن شهرت.

۴- صلاحیت علمی و آشنائی با مسائل فرهنگی و مطبوعاتی.

ماده -۳۷- پس از انتخاب اعضاء هیأت منصفه، موضوع ماده (۳۵) این قانون مراتب توسط رئیس کل دادگستری استان به اعضاء ابلاغ می گردد. دادگاه رسیدگی کننده به جرائم مطبوعاتی، حداقل یک هفته قبل از زمان رسیدگی از تمامی اعضاء هیأت منصفه دعوت می کند تا در جلسه محاکمه حضور یابند. دادگاه با حضور حداقل ۷ نفر از اعضاء هیأت منصفه رسمیت خواهد یافت. اکثریت آراء حاضران ملاک تصمیم گیری هیأت منصفه خواهد بود. اعضاء هیأت منصفه موظفند تا پایان جلسات دادگاه حضور داشته باشند.

ماده ۳۸- هر یک از اعضای هیأت منصفه چنانچه بدون عذر موجه در جلسات محکوم حاضر نشود یا از شرکت در اتخاذ تصمیم خودداری کند با حکم دادگاه رسیدگی کننده به دو سال محرومیت از عضویت در هیأت منصفه محکوم می‌شود.

تبصره - هر یک از اعضای هیأت منصفه که بنا به معاذیر موجه، از قبیل فوت اقربای درجه یک، بیماری یا مأموریت خارج از کشور در زمان تشکیل دادگاه قادر به حضور در جلسه محکمه نباشد، موظف است تا دو روز پس از وصول ابلاغیه، عدم توانائی خود را مستدلًّا و کتابی به دادگاه اطلاع دهد. در غیر اینصورت غیبت وی غیر موجه محسوب خواهد شد.

ماده ۳۹- اعضای هیأت منصفه در ابتدای اولین جلسه حضور خود در دادگاه، به خداوند متعال و در برابر قرآن کریم سوگند یاد می‌کنند بدون در نظر گرفتن گرایش‌های شخصی یا گروهی و بارعایت صداقت، تقوی و امانت داری، در راه احقيق حق و ابطال باطل انجام وظیفه نمایند.

ماده ۴۰- موارد رد اعضای هیأت منصفه همان است که طبق قانون در مورد رد قضات پیش‌بینی شده است.

ماده ۴۱- هرگاه در جین محکمه، اعضای هیأت منصفه ستوالاتی داشته باشند، مراتب را کنیاً جهت طرح، تسلیم رئیس دادگاه می‌نمایند.

ماده ۴۲- پس از اعلام ختم دادرسی، بلافضله اعضاء هیأت منصفه به شور پرداخته در باره دو مطلب زیر تصمیم می‌گیرند و نظر خود را کتابی به دادگاه اعلام می‌دارند:

الف - آیا متهم بزهکار است؟

ب - در صورت بزهکاری آیا مستحق تخفیف است یا خیر؟

در صورتی که رأی بر بزهکاری باشد، تطبیق عمل انتسابی با قانون و تعیین میزان مجازات و

تصمیم‌گیری در باره سایر جهات قانونی اتهام با دادگاه می‌باشد.

تبصره ۱ - در صورتی که تصمیم هیأت منصفه بر بزهکاری باشد، دادگاه می‌تواند پس از رسیدگی رأی بر برائت صادر کند.

تبصره ۲ - در صورتی که رأی دادگاه مبنی بر مجرمیت باشد، رأی صادره طبق مقررات قانونی قابل تجدیدنظرخواهی و در صورت برائت غیرقابل تجدیدنظرخواهی است.

ماده ۴۳ - هرگاه حکم دادگاه مبنی بر برائت یا محکومیتی باشد که مستلزم سلب حقوق اجتماعی نباشد، از نشیبه در صورتی که قبل از توقيف شده باشد بی‌درنگ رفع توقيف خواهد شد و انتشار مجدد آن بلامانع می‌باشد.

ماده ۴۴ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است بیارانه‌های اختصاصی به مطبوعات را به هیأت نظارت بر مطبوعات پیشنهاد کرده و طبق مصوبه این هیأت توزیع نماید.

ماده ۱۰ - ماده (۳۵) به ماده (۴۵) تبدیل می‌گردد.

ماده ۱۱ - از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین مغایر با آن لغو می‌گردد. ان

قانون مطبوعات مصوب ۱۳۶۴/۱۲/۲۲

«ن» والقلم وما يسطرون . . . سوگند به قلم و آنچه می نویستند.
«قرآن کریم»
نشریات و مطبوعات در بیان مطالب آزادند، مگر آنکه مخل به مبانی
اسلام یا حقوق عمومی باشند. تفصیل آنرا قانون معین می کند.
«قانون اساسی اصل ۲۴»

فصل اول - تعریف مطبوعات
ماده ۱ - مطبوعات در این قانون عبارتند از نشریاتی که بطور سنتی
با نام ثابت و تاریخ و شماره ردیف در زمینه های گوناگون خبری، انتقادی
اجتماعی، سیاسی، اتصادی، کشاورزی، فرهنگی، دینی، علمی، فنی،
نقاشی، هنری، ورزشی و نظایر اینها منتشر می شوند.
تبصره - انتشار فوق العاده اختصاص به نشریه ای دارد که بطور مرتب
انتشار می پاید.

فصل دوم وسالت مطبوعات
ماده ۲ - رسالتی که مطبوعات در نظام جمهوری اسلامی بر عهده دارد،
عبارتست از:
الف - روشن ساختن افکار عمومی و بالابردن سطح معلومات و دانش
مردم در یک یا چند زمینه مورد اشاره در ماده ۱.
ب - پیشبرد اهدافی که در قانون اساسی جمهوری اسلامی بیان شده
است.

ج - تلاش برای نقی سرزیندیهای کاذب و تفرقه انگیز و قرارنداختن
اقشار مختلف جاسعه در مقابل یکدیگر، سازند دسته بندی مردم بر اساس نژاد،
زبان، رسم، سنت محلی و . . .
د - بیارزه با سطاهر فرهنگ استعاری (اسراف، تبذیر، لغو، تجمل پرستی،
اشاعه فحشاء و . . .) و ترویج و تبلیغ فرهنگ اصیل اسلامی و گسترش
فضائل اخلاقی.

ه - حفظ و تحکیم سیاست نه شهری نه غربی.
تصریف - هر یک از مطبوعات باید حداقل در تحقق یکی از موارد

فوق الذکر مهیم و با موارد دیگر به هیچ وجود در تضاد نبوده و در مسیر جمهوری اسلامی بایشد .

فصل سوم - حقوق مطبوعات

ماده ۳ - مطبوعات حق دارند نظرات ، انتقادات سازنده ، پیشنهادها ، توضیحات سردم و مستولین را با رعایت موازین اسلامی و مصالح جامعه درج و به اطلاع عموم برسانند .

تیپیر - انتقاد مازنده مشروط به دارابودن منطق و استدلال و پرهیز از توهین ، تحقیر و تخریب بایشد .

ماده ۴ - هیچ مقام دولتی و غیر دولتی حق ندارد برای چاپ مطلب یا مقاله‌ای در صدد اعمال فشار بر مطبوعات برا آید و یا به ممانور و کنترل نشریات مبادرت کند .

ماده ۵ - کسب و انتشار اخبار داخلی و خارجی که بمنظور افزایش آگاهی عمومی و حفظ مصالح جامعه باشد با رعایت این قانون حق قانونی مطبوعات است .

فصل چهارم - حدود مطبوعات

ماده ۶ - نشریات چنین در موارد اخلال به مبانی و احکام اسلام و حقوق عمومی که در این فصل مشخص میشوند آزاد نباشند :

۱ - نشر مطالب الحادی و مخالف موازین اسلامی و ترویج سلطانی که به اساس جمهوری اسلامی اطمینان وارد کند .

۲ - اشاعه فحشا و سترات و انتشار نکسها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی .

۳ - تبلیغ و ترویج اسراف و تبذیر .

۴ - ایجاد اختلاف مابین اقتضای اسلامی ، بویژه از طریق طرح سائل نوادگی و قوسی .

۵ - تحریص و تشویق افراد گروهها به ارتکاب اعمالی علیه استیت ، حیثیت و ساقع جمهوری اسلامی ایران در داخل یا خارج .

۶ - فاش نمودن و انتشار اسناد و دستورها و سائل محترمانه ، اسرار نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ، نقشه و استحکامات نظامی ، انتشار مذاکرات غیرعلنی مجلس شورای اسلامی و محاکم غیرعلنی دادگستری و تعقیقات سراج عضائی بدون مجوز قانونی .

۷ - اهانت به دین مسیح اسلام و مقدسات آن و همچنین اهانت به مقام معظم رهبری و مراجع مسلم تقليد .

۸ - افترا به مقامات ، نهادها ، ارگانها و عربک از افراد کشور و توهین به اشخاص حقیقی و حقوقی که حرمت شرعی دارند ، اگرچه از طریق انتشار عکس یا اکاربیکاتور باشد .

۹ - سرتقتهای ادبی و همچنین نقل مطالب از مطبوعات و احزاب و گروههای منحرف و مخالف اسلام (داخلی و خارجی) پنهانی که تبلیغ از آنها باشد . (حدود موارد فوق را آئینه‌نامه مشخص می‌کند) .

تبصره - سرتقتهای ادبی عبارتست از نسبت دادن عمدی تمام یا بخش قابل توجیه از آثار و نوشه‌های دیگران به خود یا غیر و لو بصورت ترجمه .

ماده ۷ - موارد ذیل ممنوع است :

الف - چاپ و انتشار نشریه‌ای که پروانه برای آن صادر نشده و یا پروانه آن لغو گردیده و یا بستوردادگاه بطور سوتی یا دائم تعطیل گردیده است .

ب - انتشار نشریه بگونه‌ای که اکثر مطالب آن مخابر باشد یا آنچه که متناسب به نوع آن متعهد شده است :

ج - انتشار نشریه پنهانی که با نشریات موجود یا نشریاتی که بصور سوتی یا دائم تعطیل شده‌اند از نظر نام ، علامت و شکل اشتباه شود .

د - انتشار نشریه بدون ذکر نام صاحب امتیاز و مدیر سسئول و نشانی اداره نشریه و چاپخانه آن .

ه - سراکن نشر ، چاپ ، توزیع و فروش نشریات مجاز به چاپ و انتشار و عرضه مطبوعات و نشریاتی که از سوی هیئت نظارت معاشر با اصول مندرج در این قانون تشخیص داده شود نباشد .

فصل پنجم - شرایط مستقاضی و مراحل صدور پروانه

ماده ۸ - انتشار نشریه به مستولیت اشخاص حقیقی یا حقوقی با سرمایه ایرانی و اخذ پروانه از وزارت ارشاد اسلامی آزاد است .

تبصره - سطبوغاتی که از طرف سازمانهای آزادی‌بخش اسلامی کشورهای دیگر منتشر می‌شود میتواند با سرمایه و مستولیت اشخاص غیر ایرانی در چهارچوب قوانین سربوته به خارجیان سقیم ایران و موافق وزارت ارشاد و امور خارجه منتشر شوند .

ماده ۹ - شخص حقیقی مستقاضی صاحب امتیاز باید دارای شرایط زیر باشد :

۱ - تابعیت ایران .

۲ - دارا بودن حداقل ۵۰ سال سن

۳ - عدم حجر و وزشکستگی به تقلب و تغییر .

۴ - عدم اشتهرار به فساد اخلاق و مسابقه سمجھویت کیفری براساس موافین اسلامی که موجب سلب حقوق اجتماعی باشد .

۵ - داشتن صلاحیت علمی در حد لیسانس و یا پایان سطح در علوم حوزه‌ای به تشخیص هیأت نظارت موضوع ماده ، این قانون .

تبصره ۱ - متقاضی استیاز نشریه سوطف است خود یا شخص دیگری را بعنوان مدیر مستول وابد شرایط سندرج در این ساده سعرفی نماید .

تبصره ۲ - برای نشریات داخلی یک سازمان ، مؤسسه و شرکت دولتی یا خصوصی که فقط برای استفاده کارکنان سنتش و رایگان در اختیار آنان قرار میگیرد تنها اجازه وزارت ارشاد اسلامی با رعایت ماده ۲ این قانون کافی است .

تبصره ۳ - با یک بروانه نمیتوان بیش از یک نشریه منتشر کرد .

تبصره ۴ - صاحب استیاز در قبال خط مشی کلی نشریه مستول است و مستولیت پکایک مطالی که در نشریه به چاپ برسد و دیگر امور در رابطه با نشریه بعده سدیر مستول خواهد بود .

تبصره ۵ - نخست وزیران ، وزیران ، استانداران ، اموای ارتش و شهریانی ، ژاندارمری ، رفاسای سازمانهای دولتی ، مدیران عامل و رفاسای هیات مدیره شرکتها و بانکهای دولتی و کلیه شرکتها و مؤسستای که شمول حکم در مورد آن سنتلزم ذکر نام است ، نمایندگان مجلسین ، سفرا ، فرمانداران ، شهرداران ، رفاسای انجمنهای شهر و شهرستان تهران و سراکر استانها ، اعضا اسماک ، رفاسای دفاتر راستخیز در تهران و مراکز استانها و شهرستانها و واستگان به رویم سابق که در فاصله زمانی پانزدهم خرداد ۱۳۴۲ تا ۱۳۵۷ یعنی ۲۲ در شاغل مذکور بوده و همچنین کسانیکه در این مدت از طریق مطبوعات ، رادیو تلویزیون با سخنرانی در اجتماعات خدمتگزار تبلیغاتی رژیم گذشته بوده‌اند ، از انتشار نشریه معروفند .

ماده ۱۰ - اعضاء هیأت نظارت بر مطبوعات که از افراد مسلمان و صاحب صلاحیت علمی و اخلاقی لازم و مؤمن به انقلاب اسلامی میباشند ، عبارتند از:
النـ - یکی از قضات دیوانعالی کشور به انتخاب شورایعالی قضائی .

ب - وزیر ارشاد اسلامی یا نماینده تمام اختیار وی .

ج - یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به انتخاب مجلس .

د - یکی از اساتید دانشگاه به انتخاب وزیر فرهنگ و آموزش عالی .

ه - یکی از مدیران مستول مطبوعات به انتخاب آنان .

تبصره ۱ - این هیأت ظرف دو سال پس از تصویب این قانون در دور

اول و در دوره‌های بعد ظرف یکماه تبل از اتمام مدت، غیر برای مدت دو سال بدعوت وزیر ارشاد اسلامی تشکیل میشود.

تصویره ۲ - جلسات هیأت با حضور دو سوم اعضاء رسمیت باقته و تصمیمات متوجه با اکثریت مطلق اعضاء معتبر خواهد بود.

تصویره ۳ - هیأت نظارت پس از رسیدگیهای لازم نظر خود را جهت اجراء به وزیر ارشاد اسلامی اعلام میدارد.

ماهه ۱۱ - رسیدگی به درخواست صدور بروانه و تشخیص صلاحیت مستقضی و مدیر سسئول بعهده هیأت نظارت بر سطبوغات است.

ماهه ۱۲ - هیأت نظارت راساً باهه درخواست و وزیر ارشاد اسلامی موارد تخلف شریفات را مورد رسیدگی قرار میدهد و در صورت لزوم جهت پیگرد قانونی تقاضای کتبی خود را به دادگاه صالم تقدیم می‌دارد.

ماهه ۱۳ - هیأت نظارت مکلف است ظرف مدت سه ماه از تاریخ دریافت تقاضا جهت استیاز یک نشریه در پاره صلاحیت متقاضی و مدیر سسئول با رعایت شرایط، غرر در آن قانون رسیدگیهای لازم را انجام داده و سرتاسر رد یا قبول تقاضا را با ذکر دلائل و شواهد جهت اجراء به وزیر ارشاد گزارش نماید، و وزارت ارشاد اسلامی موظف است حدآکثر ظرف ۲ ماه از تاریخ موافقت هیأت نظارت برای متقاضی پروانه انتشار صادر کند.

ماهه ۱۴ - در صورتیکه مدیر سسئول شرایط مندرج در ماده ۹ را ناقض گردد، یا فوت شود و یا استعفاه دهد، صاحب استیاز موظف است حدآکثر ظرف ۳ ماه شخص دیگری را که واجد شرایط باشد به وزارت ارشاد اسلامی معرفی کند، در غیر اینصورت از انتشار نشریه او جلوگیری میشود، تا زمانی که صلاحیت مدیر به تأیید نرسیده است، مسئولیت‌های مدیر به عهده صاحب استیاز است.

ماهه ۱۵ - اعلام نظر هیأت نظارت سینی بر تأیید یا عدم تأیید مدیر سسئول جدید، حدآکثر سه ماه از تاریخ معرفی توسط وزارت ارشاد اسلامی خواهد بود.

ماهه ۱۶ - صاحب استیاز موظف است ظرف شش ماه پس از صدور بروانه، نشریه مربوطه را منتشر کند و در غیر اینصورت با یک بار اخطار کتبی و دادن فرصت پانزده روز دیگر در صورت عدم عذر موجه اعتبار بروانه ازین میرود، عدم انتشار منظم نشریه در یکسال نیز آنکه بدون عذر موجه (به تشخیص هیأت نظارت) باشد، موجب لغو بروانه خواهد بود.

تصویره - نشریه‌ایکه سالانه منتشر میشود (سالنامه) از ماده فوق مستثنی

بوده و در صورت عدم نشر ظرف پکسال بدون عذر سوجه بروانه صاحب استیاز
لغو خواهد شد .

ساده ۱۷ - بروانه هایی که بر طبق مقررات سابق برای نشریات کنونی صادر
شده است به اعتبار خود باقی است ، مشروط بر اینکه ظرف سه ماه از تاریخ
اجراه این قانون ، صاحب استیاز برای تطبیق وضع خود ، با این قانون اقدام
نماید .

ساده ۱۸ - در هر شمرده باید نام صاحب استیاز ، مدیر ، سئول ، نشانی
اداره و چاپخانه ای که نشریه در آن بهجای میرسد و نیز زمینه فعالیت و ترتیب
انتشار نوع نشریه (دینی ، علمی ، سیاسی ، اقتصادی ، ادبی ، هنری و غیره)
در صفحه معین و مبلغ ثابت اعلان شود ، چاپخانه ها نیز مکلف به رعایت
سناد این ساده سپاشند .

ساده ۱۹ - نشریات در چاپ آگهیهای تجارتی که مشتمل بر تعریف
و تجویید کالا یا خدماتی که از طرف یکی از سازمان تحقیقاتی کشور که
رجحیت قوانین رسیدت داشته باشد ، تأیید گردید با رعایت ساده ۲۰ آئیننامه
تأمیس و نظارت بر نحوه کار و فعالیت کانونهای آگهی تبلیغاتی و بندهای
سریوطه مجاز سپاشند .

تصصیرهای سوارنی که طبق این ساده ، مطبوعات مجاز به درج آگهیهای
مشتمل بر تعریف و تشویق از کالا و خدمات هستند ، من این تعریف و
تشویق نمیتواند از ستن تقدیرنامه رسمی سراکن قانونی مذکور در این ساده
فراتر رود .

ساده ۲۰ - هر روزنامه یا مجله باید دفاتر حساباتی بلطف شده پرطبیق
قانون تهیه و کنیه مخارج و درآمد خود را در آن ثبت کند و بیان - الانه
درآمد و مخارج را به وزارت ارشاد اسلامی بفرستد ، وزارت ارشاد اسلامی
عروقت لازم بداند ، دفاتر مالی مؤسسات را بازرسی نماید .

تبصره - کلمه مطبوعات مکلفت همه ساعه تیار فروش ماهیانه خود را
کنیا به وزارت ارشاد اسلامی اطلاع دهند .

ساده ۲۱ - سدیران چاپخانه ها در تهران و شهرستانها ، مکلفت از هر شماره
نشریه خود دو نسخه به وزارت ارشاد اسلامی بطور سراتب و رایگان ارسال
نمایند .

ساده ۲۲ - ورود مطبوعات به کشور و نیز خروج آن براساس موافقین شرعی
و قانون اسلامی و نظام جمهوری اسلامی است .
ضوابط ورود و خروج آن ظرف شش ماه توسط وزارت ارشاد اسلامی تهیه
در به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید .

فصل ششم - جرائم

ماده ۲۳ - عز کاه در مطبوعات ملائی ستمل بر توعین یا افشاء، یا خلاف واقع و یا انتقاد نسبت به شخص (اعم از حقیقی یا حقوقی) (مشاهده شود، ذینفع حق دارد پاسخ آن را طرف یکماده کنبا برای همان نشریه بفرستد. و نشریه مزبور موظف است اینگونه توضیحات و پاسخها را در یکی از دو شماره‌ای که پس از وصول پاسخ منتشر شود، در همان صفحه و متون و با همان حروف که اصل طلب منتشر شده است، مجانی به چاپ برساند، پشرط آنکه جواب از دو برای اصل تجاوز نکند و متضمن توعین و افشاء به کسی نباشد.

تبصره ۱ - اگر نشریه علاوه بر پاسخ مذکور متعارف یا توضیحات مجددی چاپ کند، حق پاسخگوئی مجدد برای سترش باقی است. درین قسمتی از پاسخ به صورتی که آنرا ناقص یا نامفهوم سازد و همچنین افزودن مطالبی به آن در حکم عدم درج است و تن پاسخ باید در یک شماره درج شود.

تبصره ۲ - پاسخ ناپذیدهای انتخاباتی در جریان انتخابات باید در اولین شماره نشریه درج گردد. پشرط آنکه حداقل شش ماعت بیش از زیر چاپ رفتن نشریه پاسخ به دفتر نشریه تسليم و رسیده دریافت شده باشد.

تبصره ۳ - در صورتیکه نشریه از درج پاسخ استعمال ورزد یا پاسخ را منتشر نسازد شاکی میتواند به دادستان عمومی شکایت کند و دادستان در صورت احراز صحت شکایت جهت نشر پاسخ به نشریه اختهار میکند و هرگاه این اختهار سیزده راکن واقع نشود، بروانه را پس از دستور توقیف سوت نشریه که مدت آن حداقل ازده روز تجاوز نخواهد کرد، بهدادگاه اولان سی کند.

ماده ۴ - انتخابی که استند و دستورهای سعیمنانه ظلمانی و اسرار ارتش و سپاه و یا نقشه‌های قلاع و استحکامات ظلامی را در زمان جنگ یا صالح بوسیله یکی از مطبوعات فاش و منتشر کند به دادگاه تحویل تا برایر متواترات رسیدگی شود.

ماده ۵ - هر کس بوسیله مطبوعات، مردم را حریعاً به ارتکاب جرم یا جنایتی بر ضد انسیت داخلی یا سیاست خارجی کشوش که در قانون مجازات عمومی بیش یینی شده است، تحریم و تشویق نماید شر صورتی که این بر آن متربت شود؛ به مجازات معافونت همان جرم محکوم و در صورتی که اثرب بر آن متربت شود، طبق نظر حاکم شرع بر اساس قانون تعزیرات با وی رفتار خواهد شد.

ماده ۶ - هر کس بوسیله مطبوعات به دین مبین اسلام و مقدسات آن اهانت کند، در صورتیکه بازترداد نمجر شود حکم ارتداد در حق وی صادر

و اجراء و اگر به ارتاداد نیانجاید طبق نظر حاکم شرع براساس قانون تعزیرات با وی رفتار خواهد شد.

ماده ۲۷ - هرگاه در نشیرهای به رهبر با شورای رهبری جمهوری اسلامی ایران و یا مراجع مسلم تقلید اهانت شود، بروانه آن نشیره لغو و مذکور مستول و نویسنده مطلب به محاکم صالحه معرفی و مجازات خواهد شد.

تصریه - رسیدگی به جرائم موضوع مواد ۲۶، ۲۷ و ۲۸ نایع شکایت مدعی خصوصی نیست.

ماده ۲۸ - انتشار مکسها و تصاویر و مطالب خلاف هفت عموی سنتوی و سوچ تعزیر شرعاً است و اصرار بر آن موجب تشدید تعزیر لغو بروانه خواهد بود.

ماده ۲۹ - انتشار مذاکرات غیرعلنی مجلس شورای اسلامی و مذاکرات فیرعلنی محاکم دادگستری یا تعقیفات مراجع اطلاعاتی و قضائی که طبق قانون، افشاء آن مجاز نیست سنتوی است و در صورت تخلف طبق نظر حاکم شرع و قانون تعزیرات با وی رفتار خواهد شد.

ماده ۳۰ - انتشار هر نوع مطلب مشتمل بر تهمت یا اخراج یا فحش و الاظافر کیک یا نسبتهای توهین آمیز و نظایر آن نسبت به اشخاص معنوی است، مذکور مستول جهت سجازت به محاکم قضائی معرفی میگردد، و تعقیب جرائم سازور مذکور ممکن به شکایت شاکری خصوصی است و در صورت اشترداد شکایت تعقیب در مرحله‌ای که باشد متوقف خواهد شد.

تصریه ۱ - در سوارد فوق شاکری (اعم از حقیقی یا متفوقی) میتواند برای مطالبه خسارشی که از نشر مطالب سازور برو او وارد آمده به دادگاه صالحه شکایت نموده و دادگاه نیز مکلف است نسبت به آن رسیدگی و حکم مناسب صادر نماید.

تصریه ۲ - هرگاه انتشار مطالب مذکور در ماده فوق راجع به شخص سنتوی بوده ولی عرقاً هناکی به بازارهای کوئی بحساب آید، هر یک از ورثه قانونی میتواند از نظر جزائی یا حقوقی طبق ماده و تصریه فوق اقامه دعوى نماید.

ماده ۳۱ - انتشار سلطانی که مشتمل بر تهدید به هنک شرف و یا حیثیت و یا افشار اسرار شخص باشد سنتوی است و مذکور مستول به محاکم قضائی معرفی و با وی طبق قانون تعزیرات رفتار خواهد شد.

تصریه - در صورت مواد ۳۱ تا زمانی که پرونده در مرحله تعقیق و رسیدگی است، نشیره مورد شکایت حق ندارد نسبت به مورد رسیدگی سلطانی

نشر شده ، در صورت نجات دادستان عمومی آنها قبل از ختم تحقیقات حکم توپیف نشریه را مادر کند این توپیف شامل اولین شاهد بعد از ایاع میشود و در صورت تکرار تا موقع م سور رأی دادگاه از انتشار نشریه جلوگیری میشود.

ماده ۳۰ - هر کس درنشایهای خود را برخلاف واقع صاحب پروانه انتشار یا مدیر مستول معرفی کند ، با بدون داشتن پروانه به انتشار نشریه مادرت شاید ، طبق نظر حاکم شرع با وی رفتار خواهد شد .
مقررات این ماده شامل دارندگان پروانه و مدیران مستولی که مستثنی از بیو را طبق قانون از دست داده اند نیز میشود .

ماده ۳۱ - هر گاه در انتشار نشریه نام یا علامت نشریه دیگری و نو یا تغییرات جزئی تقدیم شود ، بطوریکه برای خواننده امکان اشتباه باشد ، از انتشار نشریه جاواگیری و ارتکب طبق نظر حاکم شرع بحکم میشود ،
تعقیب جرم و مجازات مفروض به شکایت شاکی خصوصی است .

ماده ۳۲ - به جرائم ارتکابی بوسیله مطبوعات در دادگاه صالحه با حضور عیایت مستعنه رسیدگی میشود .

ماده ۳۳ - آئیننامه اجرائی این قانون خوف حداکثر شش ماه توجه وزارت ارشاد اسلامی تهیه و بتصویب هیأت وزیران خواهد رسید .

ماده ۳۴ - از تاریخ تصویب این قانون کنیه قوانین معاشر منعی است
و وزارت ارشاد م سور اجرای آن میباشد .

قانون الحق تبصره بعنوان تبصره (۴) به ماده (۱۰)

قانون مطبوعات مصوب ۱۳۶۵/۴/۱

ماده واحده - تبصره زیر بعنوان تبصره ی به ماده . قانون مطبوعات الحق میگردد :

تبصره ۴ - وزارت ارشاد اسلامی سشول دعوت و برگزاری جلسه انتخابات موضوع بند « ه » این ماده است و سرچش تشخص صلاحیت نامزد های انتخابات میگیرد بر اساس شرایط مندرج ذر حصر این ماده هیات سه نفری مرکب از افراد پنهانی الف و ب و ج سیاستمند ، این قانون از تاریخ تصویب لازم الاجراء خواهد بود .

۱۰ - عد

ورود به اداره قوانین شورای نکهبان

تاریخ ثبت: / / ۱۳

شماره ثبت:

شماره دفتر کل:

شماره شناسه:

صفحه:

دایره چاپ و تکثیر

۱